Історія Альони Єрмак – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Серце, що дарує родину»

Справжнє жіноче призначення не обирають — воно зароджується в серці ще змалку й розквітає через здатність огортати теплом усе навколо. Ще бувши старшокласницею, Альона Єрмак мала особливе, майже материнське відчуття відповідальності за менших: вона з власної ініціативи збирала довкола себе молодших школярів, навчала їх співати, ставила з ними яскраві танцювальні номери, перетворюючи звичайні шкільні дні на свято дитинства. Вже тоді в її обіймах і творчості діти знаходили затишок, а довкола неї панувала особлива атмосфера родинного тепла, яка згодом стала головним змістом її життя та професії.

Після закінчення школи Альона поступила до Донецького національного університету на факультет іноземних мов. Але життя внесло свої корективи. З 2012 року вона почала свою трудову діяльність помічником вихователя в «Центрі соціально-психологічної реабілітації дітей» Добропільської міської ради. В цьому закладі тимчасово перебували діти, які залишилися без батьківського піклування, віком від 3 років.

Колись, ще за шкільною партою, знайомство з творами Василя Сухомлинського залишило в душі Альони особливий, теплий слід. Тоді це були просто зворушливі оповідання про добро, совість та красу світу. Хто б міг подумати, що через роки цей улюблений письменник дитинства стане для Альони справжнім життєвим компасом і найвищим прикладом у її власному, вже дорослому педагогічному житті.

Альона працює вихователькою в ЗДО «Сонечко» Криворізької сільської ради. Щодня дивлячись в очі своїм вихованцям, вона несе в серці його безсмертну заповідь — «Віддаю серце дітям». Василь Олександрович навчив її бачити в кожному малюкові неповторний всесвіт, виховувати не лише розум, а й чуйну душу.

Втративши можливість обіймати своїх вихованців у рідних стінах ЗДО «Сонечко», Альона здійснила справжню професійну майстерність — навчилася передавати любов і родинне тепло дистанційно. Працювати з малятами-дошкільнятами через екран монітора — це високе мистецтво, яке вимагає безмежного терпіння, творчої фантазії та емоційної віддачі.

Для своїх вихованців Альона перетворює кожне онлайн-заняття на казку: вона співає, танцює, грає та зцілює дитячі тривоги посмішкою. Альона об’єднала не лише дітей, а й батьків, створивши єдину велику, незламну родину ЗДО «Сонечко» Криворізької громади.

Альона – не просто любляча мати, вона – берегиня багатодітної родини, в якій разом із чоловіком виховує трьох синів – Кирило 11 років, Максим 9 років і Віктор 4 роки. Старші сини зростають активними та цілеспрямованими: вони займаються спортом та відвідують секцію з футболу. У вільний час хлопці обожнюють майструвати вироби з конструктора LEGO. А ще в родині живе українська пісня. Разом із мамою сини співають народні та сучасні патріотичні твори, а їхньою найулюбленішою є легендарна пісня «Ой у лузі червона калина».

Життя випробувало Альону на міцність, коли війна змусила покинути рідну Донеччину — край її серця та спогадів. Ставши внутрішньо переміщеною особою, залишившись без власної домівки, вона не дозволила дітям втратити відчуття безпеки та стабільності. Альона перетворила власну любов на непохитну фортецю для трьох своїх синів, створивши родинний осередок у місті Дніпро.

Справжнім прикладом мужності в родині Єрмак є чоловік Альони — Сергій, рятувальник ДСНС України, учасник бойових дій. Щодня, крізь вогонь, руїни та ворожі обстріли, він вириває людські життя з лап смерті. А вона є його вірним тилом, тихою молитвою та оберегом. Тримаючи на своїх тендітних плечах увесь родинний побут, Альона виховує синів у повазі до батькового подвигу, плекаючи в них гідність, патріотизм та безмежну любов до України.

Милосердя не має меж, тому в родинному колі Єрмак особлива турбота до чотирилапих друзів, яких вони вивезли під час евакуації. Годування безпритульних тварин, допомога птахам узимку — це усвідомлений внесок Альони у формування емпатії у дітей. Вона вчить малечу: «Коли ми дбаємо про тих, кому важче, ми самі стаємо сильнішими».

У повсякденному житті, Альона випромінює ту саму мудрість Сухомлинського. Вона завжди привітна, готова вислухати чи допомогти порадою. Люди бачать у ній взірець доброти, душевності, порядності та допомоги. Своїм прикладом життя вона без слів надихає дорослих навколо бути терплячішими до власних проблем, родин, особливо до дітей та добрішими один до одного не зважаючи ні на які обставини сьогодення.

Як каже Альона: «Війна забрала у нас рідну домівку, змусила нас шукати інше безпечне житло, але вона не зможе забрати головного – нашої любові один до одного. Моя родина – сенс життя. Як багатодітна мати, я відчуваю величезну відповідальність за своїх дітей. Моя сім'я – це джерело моєї незламності.»

2026 рік став для неї роком професійного зростання: Альона здобула ІІ місце у Всеукраїнському дистанційному конкурсі «Талановиті освітяни – 2026» у номінації «Освітянин очима дітей», опанувала новітні методики психологічної стійкості від ІМЗО та інноваційні стратегії дошкілля ДІППО, а також стала активним голосом освітянського середовища на ХІІ Конгресі освітян Донеччини.

ЄРМАК АЛЬОНА – це втілення самої Донеччини: красивої, незламної, щирої та сповненої любові. Вона дарує родинне тепло власному чоловікові – герою, трьом своїм синам та вихованцям ЗДО громади. Її серце – це джерело, з якого діти черпають віру в добро, любов та родину.